

DEN SIDSTE GENFORENING / DEN ENDELIGE HÆVN

DUOLOGIEN - ET UNIKT NARRATIVT FORMAT

To spillefilm. Én nat. To perspektiver.

En vinternat
En isoleret ø
Gamle roller vækkes til live
Det, der aldrig fik en afslutning

Konceptet

Dette projekt introducerer et usædvanligt og hidtil uudforsket narrativt format inden for spillefilm:

To komplette, fuldt selvstændige spillefilm, der udspiller sig præcis samme nat, på samme sted, med samme ensemble – men fortalt fra to modsatrettede perspektiver.

Hver film er konstrueret til at fungere **helt selvstændigt** som en fuldendt publikumsoplevelse med sin egen dramatiske bue, emotionelle tyngde og afslutning. Samtidig danner de tilsammen en større helhed, hvor den **fulde sandhed først træder frem, når begge perspektiver ses side om side.**

To film – to narrative funktioner

- **Film 1 – Den Sidste Genforening**
En lukket, psykologisk ensemblethriller fortalt indefra gruppen.
Fokus ligger på gruppedynamik, mistillid, skyld og hvordan gamle roller genopstår under ekstremt pres.
- **Film 2 – Den Endelige Hævn**
Samme nat, samme begivenheder – men fortalt udefra og bag det, der i første omgang fremstod som tilfældighed og sammenbrud. Her blotlægges motiver, årsagssammenhænge og en langsomt opbygget plan.

Filmene spejler **ikke** hinanden scene for scene. De eksisterer parallelt i samme tidsrum, men udfylder forskellige narrative funktioner og giver publikum **to emotionelt og moralsk forskellige oplevelser.**

Valgfri visningsrækkefølge Forskellige oplevelser

Publikum kan se filmene i **vilkårlig rækkefølge.**

Visningsrækkefølgen ændrer oplevelsen – men ikke forståelsen:

- Ser man *Den Sidste Genforening* først, opleves *Den Endelige Hævn* som en omvæltende nyfortolkning..
- Ser man *Den Endelige Hævn* først, bliver *Den Sidste Genforening* en tragisk undersøgelse af blindhed og medskyld.

Begge rækkefølger er gyldige. Ingen er den "rigtige".

Formatet er allerede afprøvet i praksis

Begge manuskripter er blevet vurderet **hver for sig** i internationale manuskriptkonkurrencer og har opnået anerkendelse på baggrund af deres individuelle dramatiske styrke – ikke som et konceptuelt par.

Dette bekræfter, at:

- Hver film fungerer selvstændigt
- Konceptet ikke kræver forhåndskendskab
- Den dobbelte struktur **er en merværdi**, ikke en barriere

Først af sin art

Så vidt vides findes der **ingen tidligere spillefilmsprojekter** med netop denne struktur:

- Samme ensemble
- Samme tid og sted
- To separate biograffilm
- To modsatrettede perspektiver
- Fuld funktionalitet både hver for sig og samlet

Projektet repræsenterer derfor **en mulighed for at være først med et nyt narrativt format** inden for psykologisk thriller og nordisk noir – et format, der kombinerer kunstnerisk tyngde med tydeligt publikumspotentiale og stærk international differentiering.

Hvorfor dette er attraktivt for producenter

- Høj konceptuel genkendelighed
- En klar international hook
- Naturlig back-to-back-produktionslogik
- Stærkt PR- og markedsføringspotentiale (“to film – to sandheder”)
- Muligheden for at sætte et narrativt pejlemærke frem for at følge et
- Stærkt biografevent-potentiale gennem dobbeltvisninger

